

talstiden gällande skiljedom; och hemställas tillika, att närmare stadganden meddelas af skiljenämnds-förfarandet i enlighet med justitierådet frih. Marks von Würtembergs yttrande i lagrådet.

Vederbörande utskott torde benäget formulera lagbestämmelserna.

Stockholm den 25 februari 1911.

Alfred Stårner.

Nr 316.

Af herr **Stårner**, i anledning af Kungl. Maj:ts i propositionen nr 43 upptagna förslag till lag om vissa arbetstvister

Undertecknad får härmed väcka följande motion föranledd af Kungl. Maj:ts proposition nr 43 med förslag till lag om kollektivaftal m. m. i hvad afser förslaget till *Lag om vissa arbetstvister*.

Handlingarna utvisa, att olika meningar råda om lämpligaste sättet för anordnande af det obligatoriska medlingsförfarande, som genom nyssberörda lagförslag skulle införas. Enligt förslagets 22 § skall förbud för kampmedlens användande gälla under trettio dagar, efter det förlikningsmannen utfärdat kallelse till förhandling. Det må först anmärkas, att om detta system bibehålles, det synes nödigt att skapa någon bestämd form för denna kallelse och vinna bestämmelser om när vederbörande skol anses hafva erhållit kännedom om densamma. Det uppstår annars lä tvister, om vederbörande erhållit kännedom om kallelsen eller ej. Me fränsedt detta, synes mig hela systemet icke lyckligt, i det att partern med hänsyn till sin bundenhet efter det kallelsen utfärdats, lätt fresta att omedelbart och innan kallelse kommit till låta öppen strid utbryta. Därmed skulle stadgandet i fråga lätteligen kunna öka konflikterna i stället för att minska dem. Den riktiga vägen synes mig vara att i hufvudsak

gå på förlikningsmännens förslag i förevarande del och meddela totalt förbud mot vidtagande af arbetsinställelse, innan medling försökts. Förlikningsmännens ingripande torde dock tills vidare böra begränsas till tvister, som hota att medföra arbetsinställelser af större betydighet. Mot dylika bestämmelser kunna visserligen också erinringar göras och hafva sådana ock framkommit i kungl. propositionen. De äro dock, synes mig, icke af afgörande betydelse i jämförelse med de anmärkningar, som vidlåda Kungl. Maj:ts förslag.

Jag hämställer därför

att, med afslag å Kungl. Maj:ts förslag i hvad afser § 22 i lagen om vissa arbetstvister, sådan ändrad lydelse af förenämnda § antages af Riksdagen, att, med bibehållande af förlikningsmännens skyldighet att ingripa vid tvister, som hota att medföra arbetsinställelse af större betydighet, förbud för vidtagande eller utvidgande af arbetsinställelse stadgas att utan vidare gälla, till dess antingen förhandlingar blifvit slutförda eller ock förlikningsmannen förklarar, att han ej funne anledning taga befattning med tvisten eller att af någon anledning förhandlingar icke kunde komma till stånd, dock inalles under högst trettio dagar.

Vederbörande utskott torde benäget formulera häraf erforderlig ändring af förevarande §.

Stockholm den 22 februari 1911.

Alfred Stårner.